

Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 1. decembra spriedums (*Handelsgericht Wien* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Eva-Maria Painer/Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG*

(Lieta C-145/10) ⁽¹⁾

(Jurisdikcija civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 6. panta 1. punkts — Vairāki atbildētāji — Direktīva 93/98/EEK — 6. pants — Fotogrāfiju aizsardzība — Direktīva 2001/29/EK — 2. pants — Reprodukcēšana — Portreta fotogrāfijas kā parauga izmantošana fotorobota izgatavošanai — 5. panta 3. punkta d) apakšpunkts — Izņēmumi un ierobežojumi citātiem — 5. panta 3. punkta e) apakšpunkts — Izņēmumi un ierobežojumi sabiedrības drošības nolūkā — 5. panta 5. punkts)

(2012/C 32/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Handelsgericht Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Eva-Maria Painer*

Atbildētājas: *Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Handelsgericht Wien* — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 6. panta 1. punkta, Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 1. panta 1. punkta, 5. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkta, kā arī 5. panta 5. punkta interpretācija — Fotogrāfiju publicēšana vairākos preses izdevumos bez autora atļaujas un bez pareizas atsaucē — Tiesas kompetence izskatīt vairākas prasības, kas celtas viena un tā paša autortiesību pārkāpuma dēļ pret atšķirīgiem atbildētājiem un kas ir pamatotas uz pēc būtības identiskām divu dalībvalstu tiesību normām — Autortiesību pārkāpums, kas pamatots ar sabiedriskās drošības mērķiem.

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un

komercietās 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fakts kā tāds, ka prasības, kas ir celtas pret vairākiem atbildētājiem saistībā ar materiāli identiskiem autortiesību pārkāpumiem, balstās uz tādiem valstu juridiskajiem pamatiem, kuri atšķiras atkarībā no dalībvalsts, neliedz piemērot šo tiesību normu. Valsts tiesai, ņemot vērā visus lietas apstākļus, ir jānovērtē, vai pastāv risks, ka, ja minētās prasības tiktu izspriestas atsevišķi, tiktu pieņemti nesavienojami nolēmumi;

2) Padomes 1993. gada 29. oktobra Direktīvas 93/98/EEK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņu saskaņošanu 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šo tiesību normu portreta fotogrāfija var tikt aizsargāta ar autortiesībām ar nosacījumu, kas valsts tiesai katrā konkrētā gadījumā ir jāpārbauda, ka šāda fotogrāfija ir autora intelektuālā jaunrade, kura atspoguļo pēdējā minētā personību un izpaužas kā viņa šīs fotogrāfijas īstenošanas gaitā veiktās brīvas un radošas izvēles. Ciktāl ir pārbaudīts, ka konkrētai portreta fotogrāfijai ir darba kvalitāte, tās aizsardzība nav vajāka par to, kāda ir piemērojama visiem citiem darbiem, tostarp fotogrāfijai;

3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 5. panta 3. punkta e) apakšpunkts, lasot to saistībā ar šīs direktīvas 5. panta 5. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka plašsaziņas līdzeklis, tāds kā preses izdevniecība, nedrīkst pēc savas iniciatīvas izmantot ar autortiesībām aizsargātu darbu, atsaucoties uz sabiedrības drošības mērķi. Tomēr nevar izslēgt, ka atsevišķos gadījumos tas var dot ieguldījumu šī mērķa sasniegšanā, publicējot meklējamas personas fotogrāfiju. Ir jābūt izvirzītām prasībām, lai šī iniciatīva, pirmkārt, iekļautos kāda valsts kompetento iestāžu pieņemta lēmuma vai veiktas darbības, kuras mērķis ir nodrošināt sabiedrības drošību, kontekstā un, otrkārt, tiktu īstenota, vienojoties un saskaņojot ar minētajām iestādēm, lai izvairītos no darbības, kas ir pretēja šo pēdējo minēto iestāžu veiktajiem pasākumiem, veikšanas riska; nav nepieciešams konkrēts, aktuāls un nepārprotams tiesību aizsardzības iestāžu aicinājums publicēt fotogrāfiju izmeklēšanas vajadzībām;

4) Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punkta d) apakšpunkts, lasot to saistībā ar šīs direktīvas 5. panta 5. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas piemērošanu neliedz tas, ka preses publikācija, kurā ir citēts darbs vai cits aizsargāts objekts, nav ar autortiesībām aizsargāts literārs darbs;

5) Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punkta d) apakšpunkts, lasot to saistībā ar šīs direktīvas 5. panta 5. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošana ir pakļauta pienākumam, lai būtu norādīts darba vai cita aizsargāta objekta avots, tostarp autora vai izpildītāja vārds. Tomēr ja, piemērojot Direktīvas 2001/29 5. panta 3.

punkta e) apakšpunktu, šis vārds nav bijis norādīts, minētais pienākums ir uzskatāms par izpildītu, ja ir norādīts tikai avots.

(¹) OV C 148, 05.06.2010.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 8. decembra spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA/Administración General del Estado

(Lieta C-157/10) (¹)

(Kapitāla brīva aprīte — Sabiedrību ienākuma nodoklis — Konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu — Aizliegums atskaitīt nodokli, kas ir maksājams, bet nav samaksāts citās dalībvalstīs)

(2012/C 32/12)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Atbildētāja: Administración General del Estado

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Supremo — LESD 63. un 65. panta interpretācija — Sabiedrību ienākuma nodoklis — Valsts tiesību akti un konvencija par nodokļu dubultu uzlikšanu, kuri aizliedz atskaitīt nodokli, kas ir maksājams, bet nav samaksāts citās dalībvalstīs par to teritorijā gūtajiem ienākumiem

Rezolutīvā daļa:

EEK līguma 67. pants un Padomes 1988. gada 24. jūnija Direktīvas 88/361/EEK par Līguma 67. panta īstenošanu [pants atcelts ar Amsterdamas līgumu] 1. pants neaizliedz tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, kurā paredzēts, ka saistībā ar sabiedrību ienākuma nodokli un tiesību aktiem par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu ir aizliegts atskaitīt citās Eiropas Savienības dalībvalstīs maksājamo nodokli par to teritorijā gūto un ar šo nodokli apliekamo peļņu, ja, neraugoties uz to, ka šis nodoklis bija jāmaksā, tas nav samaksāts nodokļu atbrīvojuma, atlaizu vai citu nodokļu atvieglojumu

dēļ, tiktāl, ciktāl šis tiesiskais regulējums nav diskriminējošs salīdzinājumā ar attieksmi pret šajā dalībvalstī saņemtiem procentiem, un par to ir jāpārliedz iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 179, 03.07.2010.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 8. decembra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Residex Capital IV CV/ Gemeente Rotterdam

(Lieta C-275/10) (¹)

(EKL 88. panta 3. punkts — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas piešķirts garantijas veidā aizdevējam, lai tas varētu izsniegt kredītu aizņēmējam — Procesuālo tiesību normu pārkāpums — Atgūšanas pienākums — Spēkā neesamība — Valsts tiesas pilnvaras)

(2012/C 32/13)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Residex Capital IV CV

Atbildētāja: Gemeente Rotterdam

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden — Valsts atbalsts — LESD 108. panta 3. punkta interpretācija — Atbalsts, kas piešķirts garantijas veidā aizdevējam, lai tas varētu izsniegt kredītu aizņēmējam — Procesuālo noteikumu pārkāpums — Valstu tiesu kompetences

Rezolutīvā daļa:

EKL 88. panta 3. punkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka valstu tiesu kompetencē ir atcelt garantiju situācijā, kāda ir pamatlietā, kurā ar tādas garantijas palīdzību, ko valsts iestāde ir piešķirusi, lai segtu aizdevumu, ko finansu sabiedrība ir izsniegusi uzņēmumam, kurš parastos tirgus apstākļos nebūtu varējis tādu iegūt, ir īstenots nelikumīgs atbalsts. Īstenojot šo kompetenci, minētajām tiesām ir jānodrošina atbalsta atgūšana un tādēļ tās var atcelt garantiju, it īpaši tad, ja mazāk imperatīvu procesuālu pasākumu neesamības gadījumā šī atcelšana var izraisīt vai atvieglot tās konkurences situācijas atjaunošanu, kas pastāvēja pirms minētās garantijas piešķiršanas.

(¹) OV C 246, 11.09.2010.